

[SUBARU FORESTER]

Jedeme na

TEXT: LOTKA

Jmenuju se Lotka a jsem tak nějak podobná jakrusselovi. Můj pán píše různé články o autech a nemá na nic čas. Pořád, ale opravdu v jednom kuse někde lítá a já, chudák pes, abych byla sama doma. To víte, hlídat postel, to dá spoustu práce. Dřív se alespoň občas doma ukázal a mohli jsme jít ven, ale poslední dobou už je pryč celý den, a to bych teda fakt nevydržela. Naštěstí to není žádný hlupák a moc dobře to ví, takže mě začal brát s sebou. No to byste nevěřili, jaká to je legrace.

Na svého pána jsem hrdá, má totiž strašně zajímavou práci. Testuje auta, takže jsem se svezla vším možným. Třeba jsem jela i v Porsche! Ale pssst, to nikomu neříkejte, protože se prý pejskové ve vypůjčeném Porsche vozit nesmí. Naposled jsme jeli na delší výlet do přírody. Nestačila jsem se divit, co se to děje.

Normálně přece chodí do lesa pěšky a... Jenže tentokrát jsme jeli autem.

No opravdu, je to a půl po dálnici a pečlivě kontrolovat pěkný výtržník. P... určitě více, než 13... myslel, že kvůli to...

Subaru Forester se ukázal jako auto, které se nejen výborně řídí, projedete s ním téměř všude a pohodlně naložíte třeba i tři hafany. Praktický interiér přitom ani zvlášť netrpí.

Normálně přece chodíme na procházky do lesa pěšky a já se nesu v tašce. Jenže tentokrát jsme jeli až do lesa autem.

No opravdu, jeli jsme asi hodinu a půl po dálnici a já jsem to všechno pečlivě kontrolovala. On je to totiž pěkný výtržník. Po dálnici jsme jeli určitě více, než 130 km/h a můj pán si myslel, že kvůli tomu, jak tiše to auto

při takové rychlosti jelo, nepoznám, že jede více, než může. Ale já jsem to viděla, měl tam celou cestu určitě 160 km/hod. Minimálně! A ještě si u toho pochvaloval, že prý ten boxer je tak kultivovaný. No nevím, kde to vzal. Já jsem potkala zatím dva boxery a ti mě celou poslitali.

Upřímně nevím, co se tomu mému pánovi v poslední době stalo, musí

mít hrozný život. Už já mám těžký psí život... Celý den sedím v posteli a hlídám, chvíli se venčím a pak zase hlídám (nejlépe pod peřinou). Jenže on má život ještě horší, normálně život pod psa. Pořád tak spěchá. To je hrozný. Zatačky projížděl tak rychle, že jsem to ani nemohla vyrovnat a dokonce jsem i upadla. Naštěstí mám bezpečnostní pás, který mě

FOTO: ZUZANA PTAČKOVÁ

Tady se mi sice docela líbí, ale páníček mi tvrdí, že je to tady nebezpečné pro pejska bez pásů. Ale jinak pořád říkal, že je to pro něho moc příjemný prostor na řízení toho velkého auta.

S tímhle pásem se cítím dobře: neskrtí, udržuje mě na místě a vidím odsud dobře ven. Navíc tohle auto má příjemný materiál na sedadlech, pejskům se bude líbit a páníčkovi se bude snadno čistit.

chytil. Jinak bych se určitě kutálela hodně dlouho, protože to auto, kterým jsme jeli, je uvnitř hrozně velký.

Jenže to jsem ještě nevěděla, co se chystá. Nevím proč, ale do lesa jsme museli jet autem. To se houpalo a naklánělo, až jsem to ani nechtěla vidět. Takový prudký kopc, jaký jsme vyjžděli a nakláněli se ze strany na stranu. Už jsem doufala, že to auto někde zůstane, jenže ono všude jezdilo. Svěho pána znám, čím déle takhle jezdí, tím více si pak dovolí. Nakonec se houpal na dvou kolech tak, že jsem se pověsila na pás. Zase! Tohle mu nedaruju!

Před fakt velkým kopcem mi řekl, že tohle určitě dáme, protože má stálý pohon všech kol. Moc nevím, co to znamená, ale dobře si pamatuju na to, jak prudký kopec to byl, protože jsem se najednou překulila ze sedáku na opěradlo. Bylo to opravdu hrozné, ale nakonec jsme úspěšně projeli les a já mohla vyběhnout ven z auta

Haló, vyndejte mě ven! Takový malý pes jako já přeci jenom spíš než do kufru patří na zadní sedadlo s kšírem.

na louku. Nevím, proč jsem venčení tak dlouho čekala, všude jsme vyjeli, tohle auto...
Nebudu vám nic říkat, jsem já, musí mít své místo. Ty dvě velké zlaté retrievery oni jsou tak neohrabaní, že bouchnou normálně přímo na veterinu. Na domčeku na zadní sedadlo valí v kufru. Soudě podle toho je vypustili ven, se stěží...
Výlet to byl nakonec úspěšný, zpátky jsme se ještě jednou takové vedro a hlavu, nafty na další výlety. Hle boxer toho moc nevydrží, když neslanta

Místa víc než dost, dobrý rozhled, snadné nastupování. Nám se tu líbí. Malý nebo velký. Jedeeém!

na louku. Nevím, proč jsme tentokrát museli jet na mé venčení tak dlouhou a proč jsme jeli až do lesa, ale všude jsme vyjeli, to jo.

Nebudu vám nic nalhávat, originální pejsci, jako jsem já, musí mít své soukromí. Na výlet s námi jeli ještě dvě velké zlaté retrívřice. Nemám ráda velké psy, oni jsou tak neohrabaní a těma svýma tlapama takhle bouchnou normálně velikého pejška a ten aby šel rovnou na veterinu. Naštěstí jsem se mohla vézt v útulném domečku na zadním sedadle, zatímco ti dva obři cestovali v kufru. Soudě podle toho, kolik měli elánu, když je vypustili ven, se tam určitě moc nemačkali.

Výlet to byl nakonec parádní. A co víc, po cestě zpátky jsme se ještě zajeli vykoupat. Prý, aby mi nebylo takové vedro a hlavně nám zbyla v nádrži ještě spousta nafty na další výlety. Na rozdíl od těch čtyřnohých, tenhle boxer toho moc nesežere. Musí to být nějaký jiný boxer, když neslíná a nežere. [■]

[SUBARU FORESTER 2.0D]

Motor:	plochý vznětový přepínaný čtyřválec
Objem:	1998 ccm
Výkon:	110 k / 3600 ot. / min
Točivý moment:	350 Nm při 1800 - 2400 ot. / min
Průměrná spotřeba:	6,3 l / 100 km
Zavazadový prostor:	460 / 1610 litrů
Cena:	709 000 Kč
Hodnocení:	★★★★★

Jak říkáme,
já i ty velké obludy,
moc pohodlné autíčko.
Dáváme pět psích
tlapek.

FOTO: ZUZANA PTÁČKOVÁ